

20. březen 2023 – svátek sv. Josefa

Chléb náš vezdejší dej nám dnes (2)

Proto vám říkám: Nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst, ani o své tělo, do čeho se budete oblékat. Což není život víc než jídlo a tělo víc než šaty? Podívejte se na ptáky: Nesejí ani nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Copak nejste o mnoho cennější než oni? (Mt 6, 25-34)

Pamatuj si, že těmito slovy prosíme o chléb, a ne o maso, ryby či pamlsky, o nějaký přebytek, nýbrž o to, co je nutné. A říkáme-li „náš“ chléb, a ne „můj“ chléb, vyjadřuje se tím, že dobro, která uděluje Bůh, jsou společná všem potřebným, a že proto nejsou určena jen pro nás. Je proto třeba odsoudit lakomství, kterým si člověk pro sebe zadržuje to, co má v moci. (Richard z Hampole)

Bůh nechce, abychom prosili o velké zásoby na deset nebo na dvacet let, ba ani ne na rok či na měsíc, jak to dělají lakomci, nýbrž jen o to, co potřebuje současný čas a potřeba. A proto denně prosíme o denní chléb. (Johannes Dietenberger)

Předvídavost je dobrá, když je podřízena Bohu; je však přehnaná, když spěcháme, abychom se vyhnuli něčemu, čeho se bojíme: očekáváme více od své starostlivosti než od jeho Prozřetelnosti a myslíme si, že děláme mnoho, když svým neklidem bráníme jeho příkazům, což nás nutí držet se spíše lidské opatrnosti než jeho slova. (sv. Vincenc z Pauly)

Ach, kdybychom jen věděli, jaká je Otcova láska ke každému z nás! Jaká jistota, vždyť On může udělat cokoli, dokonce i zázrak, je-li to nutné; ale jeho všední Prozřetelnost je ještě úchvatnější, protože nám dává příležitost oslavovat jeho moudrost, moc a lásku naprostou důvěrou ve vše, úplně ve všecko: on je Stvořitel. Tvůj nebeský Otec zná všechno, co potřebuješ, všechno, i to hmotné do posledního detailu, [...] pohne pro nás vůlí, která je v jeho ruce. Mít Otce Stvořitele znamená spoléhat se jen velmi málo na sebe. Naše role spočívá v tom, že jsme jako Ježíš odevzdaní Bohu, našemu Otcovi. Milujte, milujte, milujte! (otec Jacquier)

Modlitební koutek

Můj Bože, jsem přesvědčen, že bdíš nad těmi, kteří v Tebe doufají, a že nic nechybí těm, kteří od Tebe všechno očekávají. Rozhodl jsem se proto žít bez jakékoliv starosti, vše vkládat do Tvých rukou a ničím se neznepokojuvat: „Usínám klidně, sotva si lehnu, vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!“ (Žalm. 4, 9). Lidé mě mohou připravit o majetek i o čest, nemoci mě mohou připravit o sílu a prostředky sloužit Ti, mohu dokonce hříchem ztratit Tvou milost, ale já nikdy neztratím svou naději, zachovám si ji do poslední chvíle svého života. Někdo může očekávat štěstí od bohatství nebo nadání, jiný od nevinnosti života nebo od přísnosti svých pokání, od počtu almužen nebo od vroucnosti svých modliteb. Pro mě, Pane, je veškerá moje důvěra důvěrou osobní; tato důvěra ještě nikdy žádného nezklamala. Jsem si tedy jist, že budu věčně šťastný, protože v to pevně věřím, a v Tebe pevně věřím, můj Bože. Amen. (sv. Claude de la Colombière)

Žalm 22(23)

Úkol dne – Uvědomit si působení Boží prozřetelnosti v mém životě

Když Boha prosíme o chléb vezdejší, neprosíme ho jen o duchovní pokrm. Otevíráme své prázdné ruce, ruce žebráka, který ví, že nic nemá a že všechno pochází od Boha. Bůh je Stvořitel, je všemohoucí, ale je taky milující Otec, který ví, co potřebujeme. Svatý Josef nám v evangeliu ukazuje postoj člověka, který se snaží plnit Boží vůli, aniž by si dělal starosti s materiálními nebo vztahovými problémy, s nimiž se setká. Důvěřuje, že Bůh působí v životě těch, kdo hledají především příchod jeho království. **Udělejme si dnes jako rodina čas na to, abychom si připomněli chvíle, kdy Bůh prakticky zasáhl do našeho života.** Udělejme si čas na to abychom mu poděkovali za naši práci, rodinu, přátele, jídlo, které denně jíme, náš domov... Dnes je také vhodná doba na to, abychom věnovali peníze na charitu, rodině v nouzi... Svatý Augustin říkal: „**Nadbytky bohatých totiž patří chudým.**“

Podívejte se na ptáky: Nesejí ani nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Copak nejste o mnoho cennější než oni?

Modlitební koutek

Dáváš nám tento čtyřicetidenní čas, abychom si uvědomili hodnotu věcí a statků. Kéž nás tento společný pokrm zavede dál a výš, než jsou naše talíře a misky. Nauč nás dělit se a neplýtvat dary, které nám dáváš. Amen

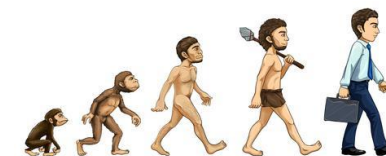

Loudalčin vtip

Holčička přijde za maminkou a ptá se: „Mami, jak se lidi objevili na Zemi?“ Maminka na to: „Bůh vzal hlínu, prohnětl ji, utvořil těsto a z něj vymodeloval člověka. Pak mu vdechl život. Adam a Eva byli první lidé, ze kterých se pak narodili

další a další generace až po tebe...“ Holčičce se to moc nezdá, a tak jde za tatínkem. „Tatínku, jak se lidé objevili na Zemi?“ „No,“ říká tatínek. „Nejdřív byla taková hrozně škaredá opice, co lezla po stromech, a z ní se postupem času vyvinul člověk. Tedy nakonec i ty.“

Holčička celá zmatená jde za mámou a říká: „Mami, ale táta říká, že lidi nikdo neuhnětl, ale vyvinuli se z opice!“ Máma se na ni s úsměvem podívá a řekne: „Ale zlatíčko, já ti vyprávěla, jak to bylo s rodinou z mé strany...“